

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יק וק אל הי אב תיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:

2 תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לו א

אמר רב יהודה ה"ק כל מצוה שהיא חובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בח"ל חובת קרקע אינה נוהגת אלא בארץ מנה"מ דת"ר +דברים יב+ אלה החוקים אלו המדרשות והמשפטים אלו הדינים אשר תשמרון זו משנה לעשות זו מעשה בארץ יכול כל המצות כולן לא יהו נוהגים אלא בארץ ת"ל +דברים יב+ כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אי כל הימים יכול יהו נוהגים בין בארץ בין בח"ל ת"ל בארץ

4 שולחן ערוך אורח חיים סימן שמד

ההולך במדבר ואינו יודע מתי הוא שבת, מונה שבעה ימים מיום שנתן אל לבו שכחתו ומקדש השביעי בקידוש והבדלה. ואם יש לו ממה להתפרנס, אסור לו לעשות מלאכה כלל עד שיכלה מה שיש לו ואז יעשה מלאכה בכל יום, אפילו ביום שמקדש בו, כדי פרנסתו מצומצמת.

5 שערי תשובה שם

ועיין במור וקציעה באותם שנוסעים תחת קוטב שהיום מתארך חודש וב' חדשים ויש ששה חדשים יש למנות וי"ו ימים של כ"ד שעות שוות שלנו

7 שו"ת רדב"ז חלק א סימן עו

יודע כי השבת נמסרה לכל אחד מישראל שנאמר כי אות הוא /היא/ ביני וביניכם וכמו שאות הברית הוא לכל א' וא' כן השבת נמסר לכל א' וא' וכיון שהשבת נמסר לכל א' בכל מקום שהוא מונה ששה ימים ובסוף הששה עושה שבת שהוא זכר למעשה בראשית שנאמר כי ששת ימים עשה ה' וגו' שאם אין אתה אומר כן אפילו בארץ ישראל יש חילוק קצת: ואפי' תרצה לומר שע"י התוספת שאנו מוסיפין בכניסתנו /בכניסתו/ וביציאתו מתוקן מ"מ התוספת הזה דאורייתא היא ונמצא שאין כל בני א"י שוין בתוספת זה שהרי יש מהלך קרוב לד' ימים בא"י מן המזרח למערב ואפי' בעירות הסמוכות יש חילוק בזה בין טבריה לציפורי... כי השבת ניתן לכל אחד כפי מקומו אשר הוא דר בו לפי שכבר נשלמו במקומו ששה הקפים שלמים ונכנס השביעי לקודם קודם ולמאחר מאוחר. וגדולה מזו אמרו המהלך במדבר ולא ידע מתי הוא שבת מונה ו' ימים מיום שטעה ומקדש שביעי ומברך בו ברכת היום ומבדיל במוצאי שבת ע"כ ואעפ"י שאינו עושה בכל יום אלא כדי חייו ה"מ מפני שהוא ספק שמא הוא שבת לכל בני אותו המחוז אשר הוא בו וחל עליו איסור שבת

9 שו"ת דברי יציב חלק או"ח סימן קח

אבל אי נאמר כאותו צד בפרקי דר"א שמפני צרתן של ישראל שלא יחללו שבת העמיד השמש ועדיין יום מקרי, א"כ ה"ה דבאותן מקומות לא שייך ימים, וליכא שבת מן התורה שמה, ואולי אף מדרבנן לא, דבאמת גם זה לא מצינו בש"ס שגזרו שמה שבת, ולא דמי להולך במדבר

12 שו"ת אגרות משה חלק או"ח ג סימן צו

ולענין תפלה כשנסע ממקומו בלילה תיכף כשיתחיל להאיר אף שעבר רק זמן מועט הוא יום אצלו, ואם יתאחר מלהאיר לא יותחל היום אצלו אלא כשיאיר ואז יתפלל ואין בזה שום נידון. וחשבון הג' שעות לזמן ק"ש וד' שעות לזמן תפלה לא שייך אצלו כי נידון למעלה בעראפלאן איך הוא אז באותו מקום שם למטה שמשנתנה זה בזמן קצר לכן יתפלל תיכף כשתנץ החמה.